

Det følger af loven om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond, at de samlede bidragsindtægter fra lønmodtagere og arbejdsgivere til dækning af udgifter ved ordinære arbejdsmarkedsuddannelser (underkonti 10 og 30) i et givet finansår skal svare til de udgifter til arbejdsmarkedsuddannelser, der er vedtaget på finansloven for det foregående år, reguleret med forskellen mellem bidragsindtægterne og de afholdte udgifter til arbejdsmarkedsuddannelser året før.

Variationer i bidragene kan således tilskrives dels variationer i de årlige bevillinger til arbejdsmarkedsuddannelserne dels variationer i de regnskabsmæssige over/underskud.

De regnskabsmæssige over/underskud fremkommer ved at sammenholde de afholdte udgifter til arbejdsmarkedsuddannelser i et givet finansår med AUD-indtægterne i samme finansår. Da disse to størrelser fastsættes uafhængigt af hinanden, vil der naturligt opstå enten et overskud eller et underskud, som varierer fra år til år.

Hertil kommer, at én gang opståede over/underskud vil få afsmittende virkning fremover. F.eks. skyldes de relativt lave bidragsindtægter i 1991 og 1992, at der ved bidragsfastsættelsen for disse to år er indregnet regnskabsmæssige overskud fra henholdsvis 1989 og 1990. De heraf følgende lave bidragsindtægter i 1991 og 1992 må i de pågældende år forventes at medføre regnskabsmæssige underskud, som skal dækkes ind ved forhøjede bidragsindtægter i 1993 og 1994.

Variationer i lønmodtagerbidraget på underkonto 20, som vedrører bidrag til den forstærkede indsats mod langtidsledighed, kan tilskrives dels en årlig satsregulering dels variationer i antallet af beskæftigede lønmodtagere. Størrelsen af bidraget blev for 1989 fastsat direkte i AUD-loven og skulle ifølge loven pristalsreguleres hver den 1. januar. Ved en lovændring i 1990 er pristalsreguleringen blevet afløst af en satsregulering, hvorefter bidraget hver den 1. januar reguleres med 2 pct. tillagt eller fratrukket en tilpansningsprocent, der er afhængig af lønudviklingen.